

ומשלימים לו שלום. ומי שהולך
לגיהנם - אלו נוטלים לדון (אותם)
אותו בגיהנם.

עברנו אותו הפרדס, והגענו
לחומות ומגדלים ושערים.
כשהגענו לשער אחד, שנקרא
שער המזרח, קרא אותו האיש:
פתחו לי שערי צדק. אמרו לו:
למה? אמר להם: בשליחות של
רבון העולם באתי. פתחו ואמרו
כלם: מי נתן את ילוד האשה הזה
באן במקום הזה? אמר להם: זה
הוא רבי פרחיא. אמרו: זה הוא
שהשלים לך החסד באותו
העולם? אמר כן.

פתחו לו, ואמרו: הפשיטו אותו,
שאין רשות להפגס לכאן בגוף
של העולם ההוא. מיד הפשיטו
אותו, והתלבש באוירים של הגן
שלפנים.

ונכנס וראה אותו הרקיע שעל
גבי אותו הגוף (הגוף). שאותו
הרקיע נפרד מאותו הרקיע
שעומד על שאר בני העולם.
הרקיע הזה נתחם בתחום מכל
הגונים של העולם. ארבעה
חלונות, משקופים פתוחים בו
בארבעת צדדי העולם, ואחד
באמצע.

חלון אחד שבצד מזרח, בו קימים
ארבעה משקופים מרקמים,
בסוד של ארבע אותיות יהו"ה,
עולות לשמים עשרה, שלש
אותיות לכל אחד ואחד.

שרש פעמים ביום מתחברים
אותם המשקופים, וכל האותיות
מתחברות לשם הקדוש. ממנה
אחד עומד לאותו הצד, ושמו
ויזריעאל (יעוראל). וארבעה
מפתחות בידו, שהוא פותח בהם
ארבעה שערים, שהם על גבי
אותו הרקיע, ואין מי שמפיר
בהם.

פרט לראשי חדשים ושבתות,

אזלי בהדייהו (בתריה), ואשלימו ליה שלמא.
ומאן דאזל לגיהנם, אלין נטלין ליה למידן
(יתהון) ליה בגיהנם.

אעברנא ההוא פרדס, ומטינא לשורין
ומגדלין ותריעין. פד מטינא
לתרעא חד, דאיקרי שער המזרח. קרא ההוא
גברא, (שם קיה יט) פתחו לי שערי צדק. אמר ליה
אמאי. אמר לון, בשליחותא דמאריה דעלמא
קא אתינא. פתחו ואמרו כולהו, מאן יהב
לילוד אשה באתרא דא. אמר להו דא איהו
רבי פרחיא. אמרו דא הוא דאשלים לך חסד
בההוא עלמא. אמר אין.

פתחו ליה. ואמרו, אפשיטו ליה, דלית רשו
למייעל הכא בגופא דההוא עלמא. מיד
אפשיטו ליה, ואתלבש באוירין דגנתא דלגו.

ועאל וחמי ההוא רקיעא דעל גבי ההוא גופא
(גנתא). דההוא רקיעא אתפרש מההוא

רקיע דקאים על שאר בני עלמא. רקיע דא
אתתחם בתחומא מכל גוונין דעלמא. ארבע
חלונין משקופין פתיחין ביה בארבע סיטרי
עלמא, וחד באמצעיתא.

חלון חד דבסטר מזרח, ביה קיימין ארבע
משקופין מרקמן, ברזא דארבע אתון
יהו"ה, סלקין לתריסר, תלת אתון לכל חד
וחד.

תלת זמני ביומא, מתחברין אינון משקופין,
ואתון כולהו מתחברין לשמא קדישא.

חד ממנא קיימא לההוא סטרא, ויזריעאל
(יעוראל) שמייה. וארבע מפתחין בידיה, דאיהו
פתח בהו ארבעה תריעין, דאינון על גביה
דההוא רקיעא. ולית מאן דינדע בהו.

בר בריש ירחי ושבתאי, דאתיין אינון נפשן
דמשתתפן עם גופא בקברי, למכרע